

Wie is hier eigenlijk de jeugdbeschermer?

- Zorgwekkende rolverschuiving bij inzet van CRT-teams -

Door: [REDACTED]

In een recente casus waarbij ik betrokken ben, is het Crisis Respons Team (CRT) van Jeugdbescherming Noord (JB Noord) ingezet tijdens een acute situatie. De inzet van een CRT is begrijpelijk bij crisissen. Wat echter opvalt en zeer zorgwekkend is: de medewerkers van dit team presenteren zich bij de kinderrechter als de vaste jeugdbeschermers, terwijl zij pas kort bij het gezin betrokken zijn. Het is bovendien niet duidelijk of er een overdracht heeft plaatsgevonden van de vorige jeugdbeschermer. Er is in elk geval geen zichtbare continuïteit of gedeelde besluitvorming met ouders geweest.

Wat gaat hier mis?

1. CRT-medewerkers zijn tijdelijk en gespecialiseerd in crisisinterventie, niet in langdurige casusregie. Hun rol is normaliter kortdurend en ondersteunend.
2. Door zich te presenteren als vaste jeugdbeschermer zonder overdracht of historische kennis van het dossier, wordt de rechter onvolledig geïnformeerd.
3. Ouders verliezen daarmee hun recht op een herkenbare, aanspreekbare en verantwoording schuldig zijnde hulpverlener.
4. De kans op eenzijdige, ongenueanceerde en mogelijk incorrecte rapportages neemt toe – met directe gevolgen voor de rechten van kind en ouder.

Aanbevelingen aan de gemeenteraad en beleidsmakers

1. Vraag om opheldering bij JB Noord over de inzet en mandatering van CRT-medewerkers:
 - Wanneer mogen zij zich presenteren als casusregisseur?
 - Hoe wordt continuïteit gewaarborgd?
2. Maak een scheiding van verantwoordelijkheden formeel en toetsbaar: een crisisteam is géén casusregisseur, tenzij dit expliciet en tijdelijk wordt overgedragen mét documentatie en toestemming van ouders.
3. Toets rapportages aan de rechter aan duidelijke standaarden, waarin ervaring met het gezin, overdracht, oudercontact en neutraliteit expliciet worden benoemd.
4. Zorg voor onafhankelijke procesbewaking, zodat ouders (en hun advocaten) kunnen signaleren wanneer de professional die zich presenteert geen feitelijke kennis of ervaring met het gezin heeft.
5. Maak werk van continuïteit van jeugdbescherming – want zonder

continuïteit is er geen vertrouwen, en zonder vertrouwen is er geen samenwerking.

Slot

Als crisisteams worden ingezet als vervanging van structurele jeugdbescherming, zonder duidelijke rolafbakening, dan ondergraven we de betrouwbaarheid van het systeem zelf. Ouders verliezen vertrouwen. Kinderen raken onzichtbaar. Rechters worden misleid. Dit is niet de weg vooruit.

Ik roep de gemeenteraad op: durf te vragen wie hier eigenlijk de jeugdbeschermer is.